

de to muligheder, man vil gøre brug af. Vi viser stort hensyn til hinanden.

Hr. Ole Sohn til hr. Per Clausen. Og så noterer jeg mig hr. Mogens Jensen som ordfører på et senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg føler trang til at sige til hr. Per Clausen, at det jo er et spørgsmål om, hvilken strategi man anlægger i nogle forhandlinger. Det er jo meget kendt, at Enhedslisten går ind for det rene og ranke, at det skal være hundrede procent i orden, eller som et firma reklamerer med, at det skal være hundrede tolv procent i orden, før Enhedslisten er med, og skulle der være nogen krummer, der ikke er gode, så springer man fra.

Hvis man lægger mærke til, hvad det er for et betækningsbidrag, som Socialdemokratiet, Radikale og SF er kommet med, vil man se, at det er en grundlæggende kritik af kommunalreformen. Der er i øvrigt også meget, der kan kritiseres, specielt i museumsloven, men det er jo ting, som ville være blevet vedtaget under alle omstændigheder. Så den stemmeaftale, vi har indgået, har vi indgået ud fra et ædelt ønske om at redde, hvad reddes kunne, primært med hensyn til musikskolerne og børneteaterområdet.

Det er sådan en politisk strategi. Skulle man sige: Nej, vi synes generelt, at det hele er noget skidt, og så må musikskolerne lide den tort, at de går i stykker, fordi vi hellere vil være rene og ranke. Der har vi så valgt en anden taktik og siger: Musikskolerne og børneteatrene betyder så meget for os, at dem vil vi redde. For dér fik vi indflydelsen, og det var derfor, vi gjorde det.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg kan forsikre hr. Ole Sohn om, at hvis vi gik ind for et hundrede og tolv procents-princippet, ville vi også stemme imod de to første lovforslag, vi har behandlet på det her område, men hr. Ole Sohn har ret i, at vi har valgt en forskellig politisk strategi.

Det er jo, fordi Enhedslisten grundlæggende har arbejdet for at samle så stor modstand som mulig mod hele det her lovkompleks, også med henblik på, hvad vi gentagne gange har sagt, i sidste ende at kunne få en folkeafstemning om det. Det bliver der oven i købet tid til nu, når den anden folkeafstemning nok forsvinder. Og folkeafstemningen ville i virkeligheden handle om det samme, nemlig om, hvorvidt vi ønsker

en nyliberalistisk udvikling i vores samfund eller ej.

Jeg tror, hr. Ole Sohn er enig med mig i, at når vi snakker om den strukturreform, regeringen har lagt frem, er det sådan, det forholder sig. Hvad angår det meget omfattende projekt, det store forandringsprojekt, har vi altså sagt, at det handlede om at samle så meget modstand mod hele komplekset som overhovedet muligt. Det har været vores udgangspunkt for at deltage i drøftelserne på alle de her områder.

Alligevel har vi selvfølgelig konkret stemt for hver eneste forbedring, det var muligt at få igenem, men vi har altså sagt, at vi betragter hvert element i de her lovforslag om strukturreformen som en del af det samlede hele.

(Kort bemærkning).

Ellen Trane Nørby (V):

Nu er det jo sådan, at der både er optimister og pessimister, at der er mørkemænd og dommedagsprofeter, og så er der os, der tror på, at hvis vi sammen tager en positiv diskussion, sammen sætter nogle fælles rammer for, hvordan vi mener vi kan skabe et bedre kulturelt landkort i Danmark, så får vi nok mere ud af det i sidste ende.

Desværre tilhører hr. Per Clausen og Enhedslisten dem, der vil se sort på det hele, og dem, som ikke ønsker at være med til at skabe bedre rammer for kulturlivet i Danmark. Det kan jeg kun beklage, for jeg mener, at det har været positivt, at vi har haft en så god forhandling med de tre øvrige partier, at vi nu har fået lavet en aftale, et kompromis, som sikrer, at vi på det kulturelle område vedrørende strukturreformen er enige og skaber ro på området.

Jeg beklager, at hr. Per Clausen er sådan en mørkemand, der ikke vil være med til at skabe ro om det kulturelle landkort i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil ikke afvise, at vedtagelsen af strukturreformen kan føre til ro på det kulturelle område i Danmark. Det vil jeg ikke afvise, men er det noget at trage efter? Det er så min første bemærkning.

Kl. 13.15

Den anden er, at det er gået op for mig, efter at jeg er kommet ind i Folketinget, at jeg er et usædvanlig surt, mørkt og trist menneske, og det er alligevel utroligt, at det har kunnet gøre det ved mig så hurtigt. Det synes jeg faktisk.